

OBTOCZENIE (1) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é lub oznaczają è niekonsekwentnie; oba o prawdopodobnie jasne (tak w obtoczyć); końcowe e pochylone.

sg *N* obtoczenié. ◊ [*G* obtoczeniã. ◊ *A* obtoczeni(e).]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. obtoczyć.

1. *Okrążenie, otoczenie*: Circunactio – Obtoczenię. *Calep* 196b.

[*obtoczenie czego* [= *co obtacza*]: *A* ieflibyś żeleźnik w piec wprawił/ iáko wpráwuią cí/ zwłáfczá co w Wenecyey mydło wárzá/ álbo fáletrę/ tedyby było tym lepiej/ dla obtoczenia ogniá. *SienHerb* 558a.]

2. [*To, co otacza, opasuje*: Dwa flupy: dwie thoczenice ktore othaczály w koło dwie kápithelle ná flupie: dwie fíatce/ ktore miály okrywác á ozdabiác one dwoie obtoczenie [*ut operirunt duos funiculos*]/ ktore było ná wierzchu flupow. *Leop* 3.Reg 7/41 (*Linde* s.v. otoczyć).]

Cf **OBTOCZYĆ**